

Για το άνοιγμα του οδοφράγματος της οδού Λήδρας

Το άνοιγμα της διόδου στην οδό Λήδρας το Μάρτη του 2008 αποτελεί σταθμό στη διαδικασία της επανένωσης της Λευκωσίας και της Κύπρου. Σήμερα αποτελεί το πιο πολυσύχναστο οδόφραγμα και αναμφίβολα η διάνοιξή του συνέβαλε στην επέκταση των διακοινοτικών κοινωνικών και εμπορικών επαφών. Από πολιτικής πλευράς σηματοδοτεί την πρώτη συμφωνία Χριστόφια – Ταλάτ που άνοιξε και σημειολογικά τη διαδικασία των εν εξελίξει διαπραγματεύσεων. Ποια ήταν όμως η κοινωνική δυναμική και ποιο το πολιτικό πλαίσιο που επέτρεψε το άνοιγμα; Ας θυμηθούμε λίγο την ιστορία του οδοφράγματος.

Ήταν το πρώτο οδόφραγμα της διαίρεσης, στον εμπορικότερο τότε δρόμο της πρωτεύουσας. Μετά το 1974 μετατράπηκε σε σύμβολο της διαίρεσης, εργαλείο “διαφώτισης” των ξένων για το δίκαιο του αντικατοχικού αγώνα. Ως τέτοιο επενδύθηκε σημειολογικά με τη ρητορική της “τελευταίας μοιρασμένης Ευρωπαϊκής πόλης”, αποκτώντας αυξημένη πολιτική βαρύτητα στα επικοινωνικά παιχνίδια των δυο καθεστώτων. Το αίτημα για το άνοιγμα του οδοφράγματος της Λήδρας τέθηκε στη δύσκολη περίοδο που ακολούθησε το δημοψήφισμα του 2004. Ως ελάχιστος πολιτικός στόχος που θα έστελλε το μήνυμα ότι η διαδικασία της επανένωσης που ξεκίνησε το 2003 δεν θα σταματούσε. Το άνοιγμα της διόδου μπορούσε δυνητικά να θέσει τις βάσεις για την επανένωση της παλιάς πόλης.

Η πρώτη κινητοποίηση έγινε στο βόρειο τμήμα το 2005. Μπήκαν μπροστά οι καταστηματάρχες της περιοχής που άσκησαν πίεση στο καθεστώς αναγκάζοντας το να χτίσει υπερυψωμένη γέφυρα (έτσι ώστε να ικανοποιηθεί και ο τουρκικός στρατός) και να δηλώσει ετοιμότητα για το άνοιγμα, ρίχνοντας το μπαλάκι στην ε/κ πλευρά. Η ε/κ πλευρά απαιτούσε την κατεδάφιση της υπερυψωμένης γέφυρας ως προϋπόθεση για το άνοιγμα. Οι ε/κ επαναπροσεγγιστές απάντησαν στις κινητοποιήσεις των τ/κ με τη σύσταση επιτροπής πολιτών που διοργάνωσε δυο διαδηλώσεις το 2006 και το 2007 ασκώντας πίεση στο δικό τους καθεστώς. Τελικά με αφορμή την εκλογή της Μαύρου στη δημαρχεία Λευκωσίας το τ/κ καθεστώς κατεδαφίζει τη γέφυρα αφήνοντας προσωρινά εκτεθειμένη την ε/κ πλευρά που απαντά λίγο αργότερα με την κατεδάφιση του τείχους και την τοποθέτηση πλαστικού παραβάν. Ήταν θέμα χρόνου πλέον η διάνοιξη.

Αλλά παρότι ήταν ξεκάθαρο ότι το οδόφραγμα θα άνοιγε, καμιά από τις δυο ηγεσίες δεν αναλάμβανε την πρωτοβουλία. Οι επαναπροσεγγιστές δήμαρχοι βόρεια και νότια εξέφραζαν την ετοιμότητα τους να το ανοίξουν αφού έπαιρναν την πολιτική εντολή. Μια πολιτική εντολή που καθυστέρουσε. Τότε άρχισε να κυκλοφορεί η ιδέα για κινηματικό δικοινοτικό εγχείρημα διάνοιξης. Τελικά η πληροφορία διέρρευσε στο βόρειο τμήμα, ο τουρκικός στρατός μπήκε σε επιφυλακή και έτσι το εγχείρημα αναστάληκε. Η ήττα του Παπαδόπουλου το 2008 αποτέλεσε τη συγκυρία που θα επέτρεπε το άνοιγμα. Άλλη μια ε/κ κινητοποίηση που οργανώθηκε μέσα από τα μπλογκς αυτή τη φορά, επίσημη συμφωνία και κοσμοσυρροή στο άνοιγμα. Στιγμές 2003. Δικοινοτική γιορτή στη βόρεια πλευρά. Χορός και πανηγύρι. Μια όμορφη ατμόσφαιρα που πήγε να χαλάσει με το προσωρινό κλείσιμο του οδοφράγματος. Τα δυο καθεστώτα προσπάθησαν να κάνουν επίδειξη δύναμης και να δείξουν ότι αυτά έλεγχαν την κατάσταση, όμως το ιστορικό δεδομένο ήταν ένα. Η Λήδρας είχε ανοίξει, και μαζί της μια ρωγμή στο τείχος της διχοτόμησης.

Γ.Ι.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Φάλιες Offline \(Τεύχος 2\), Δεκαετία 2000-2009, 2009, Λευκωσία, Λευκωσία \(νότια\), Οδόφραγματα](#)

Last update:

2025/04/20 19:33 el:magazines:falies:falies_offline2:ledras https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:falies:falies_offline2:ledras

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:falies:falies_offline2:ledras

Last update: **2025/04/20 19:33**

